

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1293/2023
04.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Радмила Стаменковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране коју заступа Војно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3612/22 од 28.10.2022. године, у седници одржаној 04.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3612/22 од 28.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 5438/21 од 21.06.2021. године, исправљеном решењем тог суда од 31.08.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор тужене да решавање спора у овој правној ствари не спада у судску надлежност. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да му на име накнаде штете због мање исплаћене пензије за период од 24.09.2018. године до 31.05.2021. године исплати укупан износ од 300.729,66 динара са законском затезном каматом на сваки појединачни месечни износ од доспелости па до коначне исплате, ближе наведено у овом ставу. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 79.630,00 динара са законском затезном каматом почев од дана када наступе услови за извршење до исплате, док је захтев за исплату законске затезне камате на трошкове поступка за период од доношења пресуде до дана извршности пресуде одбијен као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3612/22 од 28.10.2022. године потврђена је првостепена пресуда у ставу првом, другом и усвајајућем делу става трећег изреке и жалба туженог у том делу одбијена као неоснована и одбијен захтев тужене за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...10/23) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), Врховни суд је утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају побијаном пресудом правноснажно је окончан поступак у имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање у износу од 300.729,66 динара који износ не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра тако да изјављена ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведеног разлога на основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, одлучено је као у изреци

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић